

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA URGENT DEL PLE DE L'AJUNTAMENT D'IGUALADA DUTA A TERME EL DIA 23 DE SETEMBRE DE 2014

<p><u>PRESIDENT:</u></p> <p><i>Sr. MARC CASTELLS I BERZOSA</i></p> <p><u>REGIDORS ASSISTENTS:</u></p> <p>JOSEP MISERACHS I NADAL (Convergència i Unió)</p> <p>MARIA ÀNGELS CHACÓN I FEIXAS (Convergència i Unió)</p> <p>IMMA SOTERAS I BARTOLÍ (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI BATALLA I PREIXENS (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI PONT I GASSÓ (Convergència i Unió)</p> <p>ROSA MARIA PLASSA I SOLER (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI SEGURA I CARLES (Convergència i Unió)</p> <p>FERMÍ CAPDEVILA I NAVARRO (Convergència i Unió)</p> <p>ANNA BACARDIT I DALMASES (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI RIBA I COLOM (Grup municipal Socialista)</p> <p>XAVIER FIGUERES I CASANOVAS (Grup municipal Socialista)</p> <p>JOAQUIM ROCA I MARTÍ (Grup municipal</p>	<p>A Igualada, el 23 de setembre de 2014 essent les 20:00 hores i sota la presidència del Sr. Marc Castells i Berzosa es reuneixen en el Saló de Plens de l'Ajuntament d'Igualada els Regidors que al marge s'exposen en primera convocatòria, a fi de procedir a celebrar sessió extraordinària urgent de l'Ajuntament assistits per mi, el secretari, que dóna fe de l'acte.</p> <p>La sessió es celebra prèvia convocatòria a l'efecte, efectuada amb l'antelació reglamentària, donant-ne publicitat mitjançant fixació d'un exemplar de la convocatòria i ordre del dia en el tauler d'edictes d'aquesta Casa Consistorial.</p> <p>Una vegada comprovat que hi ha el quòrum necessari, l'alcalde declara oberta i pública la sessió, i es procedeix a conèixer els següents assumptes inclosos a l'Ordre del Dia, la qual dació de compte, deliberació i acord adoptat s'expressen i constaten a continuació.</p>
--	--

<p>Socialista)</p> <p>PILAR SALAT I AGRAMUNT (Grup municipal Socialista)</p> <p>ANDREU BOIXADÉ I BORDOLL (Grup municipal Socialista)</p> <p>JOAN TORRAS I COMPTE (Erc-Rcat)</p> <p>JOAN REQUESENS I ROCA (Erc-Rcat)</p> <p>PERE CALBÓ I ROCA (Partit Popular de Catalunya)</p> <p>JOAN AGRAMUNT I SEUBA (Partit Popular de Catalunya)</p> <p>MONTSERRAT MATEU I PONS (ICV-EU i A-E)</p> <p>ROBERT HERNANDO I ORTÍZ (Plataforma per Catalunya Igualada)</p> <p>Secretari:</p> <p>Sr. SEBASTIÀ MEMBRADO GARCÍA</p> <p>Interventor acctal:</p> <p>Sr. JORDI TORMO I EDERRA</p>	
---	--

ORDRE DEL DIA

1.- APROVACIÓ DE LA URGÈNCIA DE LA SESSIÓ.

2.- SUPORT DEL MÓN LOCAL A LA CONVOCATÒRIA DE CONSULTA SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DE 9 DE NOVEMBRE DE 2014

1- APROVACIÓ DE LA URGÈNCIA DE LA SESSIÓ.

Per majoria absoluta de 18 vots a favor dels Grups Municipals de CIU, ERC-Rcat, GMS, i IC-EU i 3 vots en contra dels Grups Municipals del PP i PxC del total de 21 Regidors que de dret i fet componen la Corporació és aprovada la urgència de la sessió.

2.SUPORT DEL MÓN LOCAL A LA CONVOCATÒRIA DE CONSULTA SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DEL 9 DE NOVEMBRE DE 2014

L'Alcalde dóna lectura i proposa al ple l'aprovació de la següent Resolució amb el suport dels grups municipals de CIU, ERC-Rcat, GMS i IC-EU.

“Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en un cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil

i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats, han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dona empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas convoca a la ciutadania de Catalunya per la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

En la seva conseqüència, es proposa l'aprovació pel ple de l'Ajuntament dels següents:

ACORDS

1. Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament d'Igualada amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.
2. Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.
3. Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametran de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea”

Es sotmet l'assumpte a deliberació.

INTERVENCIONS.

El Sr. Riba pren la paraula per manifestar que la posició dels Socialistes d'Igualada, el Grup Municipal del PSC ha estat sempre, en aquesta qüestió, clara i diàfana, i avui una vegada més votarem en consciència i en coherència amb el què hem fet en cada ocasió que en aquest Ple s'ha debatut una moció,

un posicionament d'aquest Consistori en relació al procés que estem vivint. Entenem clarament que la Democràcia és un element irrenunciable, i que en definitiva, el què estem fent en aquests moments és reclamar la possibilitat del dret a exercir-la. Existeix una voluntat clara, majoritària, del poble de Catalunya, manifestada en la línia de què vol expressar els seus desitjos, la seva voluntat de quina ha de ser la seva relació o no amb l'Estat Espanyol i entenem que aquesta ha de donar-se-li curs de forma ràpida, de forma imminent i entenem que aquesta voluntat, no hi ha altre camí, no hi ha altre via que ser expressada a través d'una votació. Per tant, com he dit, breument de forma clara i contundent, en coherència amb el què hem fet des del nostre grup i en consciència amb el què tot el grup pensem, no només votarem favorablement si no que hem subscrit la moció que tot seguit es votarà.

El Sr. Calbó pren la paraula per dir que, en primer lloc, cal denunciar la utilització partidista que es fa d'aquest ajuntament. Es fa una utilització, i ara ho explicaré, al servei d'un ideari polític per part d'unes persones que no son vostès, si no que vostès son l'instrument per assolir aquestes finalitats polítiques. Perquè en definitiva, el què es pretén és donar un suport a una consulta que no hi cap en la legalitat democràtica de casa nostra, no hi cap, senzillament no hi entra. Ara els hi explicaré, si em deixen parlar, jo els hi explicaré i així m'entendran. Miri, aquestes mocions, aquests Plens, vostès els convoquen al dictat de l'Associació de Municipis per la Independència i de l'Associació Catalana de Municipis. És més, s'han avançat tant, que estan donant suport a una convocatòria del President de la Generalitat que encara no s'ha produït, imaginis si vostès van al dictat del què altres estableixen. I la visió dels Ajuntaments, és la visió, no de creure en l'autonomia local, no d'entendre que som l'Administració més propera al ciutadà per resoldre els problemes del ciutadà, sinó aquesta visió és l'instrument al servei d'un ideari polític que nosaltres no compartim i que vostès son mers instruments en aquesta història. I per tant, cal denunciar-ho aquesta instrumentalització de l'Ajuntament d'Igualada. Per això hem votat en contra de la urgència. Vostès volen plantejar una moció per donar suport, com deia abans, a una convocatòria que no s'ha produït. Pensàvem que es produiria dilluns o el cap de setmana i el President no la ha convocat de moment. Però clar, això s'ha de mantenir, perquè? Perquè això no ho decideixen vostès, ho decideixen els que jo deia de l'Associació de Municipis per la Independència i de l'Associació Catalana de Municipis. Mirin, Catalunya, i això és un fet històric que no es pot rebatre, perquè és un fet empíric, mai havia tingut tantes competències i tanta sobirania política com en aquests moments. A diferència d'Escòcia, a diferència d'Escòcia, el nostre nivell d'autogovern no té res a veure amb el què tenia Escòcia i el que té en aquests moments Escòcia. Per tant, no es tracta només d'una qüestió de democràcia contraposada a la legalitat. Vostès estableixen una fal·làcia, estableixen democràcies en contra de la legalitat vigent, i és

incert, és fals, i cal denunciar que això és fals, i que no es pot contraposar d'aquesta manera. Perquè la democràcia no s'entén sense el respecte a la llei, en què la pròpia democràcia es dota. Ho direm d'una forma clara, és a dir, no hi ha democràcia sense lleis, però sí que pot haver-hi, i jo ho rebutjo, lleis sense democràcia, miri si la diferència és profunda a la qüestió. Però el què està clar és que no pot haver-hi democràcia sense lleis, i el què està clar és que no pot haver-hi democràcies saltant-se la llei, serà una altra cosa, però no serà democràcia, i per tant, no és cert aquesta contraposició que vostès pretenen fer entre democràcia i legalitat vigent. Per tant, en democràcia i amb democràcia, en "en" i amb "amb" democràcia, les lleis es canvien i no es desobeeixen ni s'ignoren. I per tant, tots aquests crits a la desobediència, que hem sentit, per exemple, per part de l'Esquerra Republicana de Catalunya, o per part de la CUP, estan al marge de la democràcia, estan al marge de la democràcia. Mirin, el dret a l'autodeterminació que vostès s'han inventat, per no dir dret a l'autodeterminació, i després m'explicaré perquè s'ho han inventat o no, aquest dret a decidir. El dret a l'autodeterminació, en Dret Internacional és un dret de les colònies o de territoris oprimits, i Catalunya ni és, ni ha estat mai una colònia. Hem estat i som una part integrant d'Espanya. Si, si és així. Per això vostès no parlen de dret d'autodeterminació, perquè saben que no és aplicable en el nostre cas. Vostès parlen de dret a decidir, s'han inventat un concepte que no hi ha referent internacional, precisament perquè saben que no poden aplicar aquest dret a l'autodeterminació. Vostès, potser que algú digui, que la Llei de Consultes, en base a la qual es farà la convocatòria, previsiblement, perquè amb el què està tardant ja no sabem si hi farà o no ho farà, però suposadament, pel què ha dit en base a que es farà la convocatòria, vostès o alguns diran, "escolti, he tingut l'aval del Consell de Garanties Estatutàries". Però hem d'explicar-ho també, l'aval només dels Consellers de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana, dels que van ser nomenats a proposta d'aquests partits polítics, de la resta no ha tingut l'aval. Per tant de 9 Consellers que conformen el Consell de Garanties Estatutàries, només ha tingut l'aval de 5, perquè els altres no han avalat aquesta llei. És més, quan parlem de Consell de Garanties Estatutàries, cal explicar que tant el Partit Popular com el Partit Socialista, varem voler preguntar sobre si considerava el Consell que era conforme a la Constitució i conforme a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la pregunta que havien pactat aquestes quatre formacions polítiques què fa referència a la moció amb el President de la Generalitat. La resposta va ser la no resposta, el no entrar en la qüestió, al no voler contestar una qüestió clau, escolti, si vostès i el Consell de Garanties Estatutàries, l'Òrgan que vostè dictamina sobre si les lleis s'ajusten a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia, el lògic, en una qüestió transcendent, com pot ser aquesta doble pregunta que tampoc té referent internacional, perquè aquesta doble pregunta pactada entre aquestes 4 formacions polítiques i el President de la Generalitat, si s'ajustava o no a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia. I no hi ha hagut resposta, no ha volgut entrar, perquè soni una resposta possible, que la pregunta, formulada d'aquesta manera, és contrària a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Per què no es pot utilitzar, i amb això discrepem radicalment amb el

què s'expressa en la moció, la nomenada aquesta Llei de Consultes, que té un nom molt més complexe, però perquè ens entenguem i anem una mica més ràpid l'anomenarem Llei de Consultes, per fer un referèndum per la Independència. Per què això vulnera directament l'article 122 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que limita l'ús de la capacitat de la Generalitat per fer consultes en matèries que sigui de la seva pròpia competència, i aquesta qüestió, sobre la Independència de Catalunya respecte de la resta d'Espanya, no és una qüestió que només afecti a la Generalitat de Catalunya, si no afecta al conjunt de ciutadans d'Espanya, i per tant, la Generalitat no té competència sobre aquesta qüestió. A més, la Llei comet un frau, perquè pretén dir que són consultes no referendàries el què realment són referèndums, i jurídicament s'haurien de qualificar d'aquesta manera. Però vostès, un altre cop, com que no poden fer referèndums, s'inventen un altre nom, i com ja no li diem referèndum ja es pot fer, i això no es cert, el Dret no funciona així, el què vostès sota el nom d'aquestes consultes no referendàries, el què realment estan fent són referèndums. Però, el què també és curiós, i aquesta és una reflexió que nosaltres introduïm, és com aquest suposat Dret a Decidir que vostès s'han inventat, aquest concepte que no té referent internacional, que pot servir per tot menys per algunes coses, i ens explicarem, pot servir per consultar sobre la Independència de Catalunya. Ara, aquest Dret a Decidir, en base aquesta Llei no pot servir per consultar sobre els impostos, ho prohibeix la Llei, o sobre les retallades. Per tant, és coherent aquest Dret a Decidir que vostès propugnen? És a dir, aquesta Llei i aquesta suposada legalitat, serveix per preguntar sobre la Independència i és prohibeix preguntar sobre els impostos?, per exemple. Quin sentit té tot plegat. És democràtic? És democràtic des de la seva perspectiva?. És evident que és una incoherència absoluta el què vostès estan plantejant. El posicionament d'Europa sobre aquesta qüestió és evident, ha quedat clar, és inequívoc, i amb el procés escossés encara ha quedat absolutament més clar. I el missatge que se'ns envia des d'Escòcia també és clar, sobte d'una forma clara per una projecte de suma, i no per un projecte de segregació i d'exclusió. Europa no està per la segregació dels territoris, Europa va en la direcció contrària, va per la suma i per la integració dels diferents ordenaments jurídics i dels diferents pobles que conformen aquesta Europa. Per tant, i per no allargar-me més, perquè son els nostres arguments coneguts, malgrat que alguns no els comparteixin i ho expressin constantment en el Ple, però de forma clara nosaltres diem, amb la veu ferma i clara, que el Partit Popular votarà en contra de l'admissió per la manifesta inconstitucionalitat de la convocatòria d'un referèndum il·legal que és contrari a l'Estat de Dret, que precisament és el què garanteix la nostra convivència. El respecte de la Llei és el què garanteix la convivència entre els ciutadans, i per tant, nosaltres no podem donar suport a aquesta manifesta inconstitucionalitat que és aquesta convocatòria que vostè referència en aquesta moció. Deia abans, aquesta no és una qüestió de 7 milions de ciutadans, aquesta és una qüestió de 47 milions de ciutadans, del conjunt de ciutadans d'Espanya que tampoc se'ls pot furtar el seu dret a decidir com vostès pretenen. I a més hem de denunciar una altra cosa, de forma clara i fragant, vostès no els interessa consultar al poble de

Catalunya. perquè si a vostès els interessés consultar al poble de Catalunya, les Administracions, el Govern de la Generalitat, i les Administracions Locals, mantindrien un posicionament neutre, coses que vostès no fan, i avui és una prova més com vostès no fan, com vostès, per exemple, autoritzen l'ocupació de l'espai públic per símbols polítics d'una determinada ideologia com és una bandera estelada, i de cap més, aquesta sí, cap més altre l'autoritza, però aquesta sí. Per tant, l'actuació de l'Ajuntament no és neutre, és partidista, ha pres posició envers una postura, per tant a vostès no els interessa sentir que opina el poble de Catalunya, vostès volen imposar la decisió que vostès ja han pres a favor de la Independència de Catalunya, i aquesta és la gran diferència i la gran fal·làcia que nosaltres no estem disposats a acceptar. Per tant, i per acabar, aquest Grup Municipal, el Grup Municipal del Partit Popular, si em deixen acabar, acabarem, aquest Grup Municipal votarem no a aquesta moció, però aquest no vol dir un sí rotund, un sí a la Democràcia, un sí a l'Estat de Dret, un sí a la convivència i també vol dir un sí a Catalunya, un sí a Espanya i un sí a Europa.

La Sra. Mateu diu que des d'Iniciativa i Esquerra Unida que son les forces polítiques que jo represento, tenim un posicionament clar i unívoc, em sembla, a favor del Dret a Decidir. El Sr. Calbó, que m'ha precedit en l'ús de la paraula, deia que s'està fent una instrumentalització d'aquest Ajuntament. Jo penso que aquest Ajuntament és fruit d'una democràcia i el què estem parlant, avui per sobre de tot, és de democràcia. De la capacitat i la voluntat que té un poble de Catalunya que es va expressar de manera pacífica i multitudinària aquest passat onze de setembre, com ho va fer en els dos passats anteriors i qual el Tribunal Constitucional va retallar les competències d'un Estatut que havia estat votat democràticament. Per tant, aquest Ajuntament el què fa és defensar-se, perquè tots som aquí, vostès i nosaltres, els que estan en contra i els que estan a favor, gràcies d'una democràcia que cada vegada veiem més estreta però que volem més gran. I l'expressió de la Democràcia és posar les urnes al carrer i en plenes garanties poder expressar, tota la ciutadania, el què pensa. I això és el què està en joc, avui en dia, i per això fem aquesta moció. El Parlament va aprovar, divendres passat, una Llei que estableix un marc jurídic i legal que permet posar les urnes al carrer, no al carrer, allà on toca, amb totes les garanties democràtiques que pertoquen perquè la ciutadania s'expressi com ho va fer ara fa gairebé una setmana, el país d'Escòcia, en les quals vam sentir una profunda enveja, la seva llibertat per, en contundència i rotunditat, poder expressar el què parlaven. Nosaltres apel·lem al consens, al consens que hi ha hagut entre forces polítiques d'ideologies divergents i diverses, que per sobre de tot, posen en primer terme, la qualitat democràtica del nostre país, que ja he dit, que en aquesta i en moltes altres qüestions està en entredit. Perquè en aquests moments, el què està clar, és que el nostre país, al darrera del Dret a Decidir, està demanant una necessitat de canvi en l'àmbit nacional, no només

de canvi de drets nacionals, també de drets socials que estan amenaçats, de drets laborals que estan en perill dia a dia, i de la mateixa democràcia com ja he dit. Iniciativa és un partit que ha lluitat i ha aconseguit, per tenir el reconeixement nacional i internacional, d'aquest Dret a Decidir. Els nostres companys de Izquierda Unida a Espanya dóna suport a la proposta del Dret a Decidir, els Verds Europeus es van manifestar a favor del Dret a Decidir, i el en Foro de Sao Paulo, també vam aconseguir que la majoria de partits assistents de Sudamèrica en aquella trobada, es manifestessin a favor de Catalunya en el Dret a Decidir. Per tant, en coherència amb la feina que estem fent i sobretot vetllant perquè aquest consens de les forces majoritàries o aquest consens majoritari de diferents forces polítiques en el Parlament de Catalunya no es trenqui en cap moment, perquè no és un problema que tinguem entre nosaltres, és un problema que se'ns ha generat contra el President del Govern i el Partit Popular, que ens està negant a Catalunya el dret a manifestar-nos. Per tant, des d'Iniciativa, la que jo represento, el nostre vot serà favorable.

El Sr. Hernando pren la paraula per explicar el nostre vot contrari a l'urgència del Ple, entre altres coses perquè era el motiu que ens ha donat vostè aquest matí és perquè la gent no tingui que esperar que s'acabi el Ple, en la qual cosa jo crec que això és una prova que hi ha ciutadans de primera, ciutadans de segona, perquè aquí han vingut comerciants, han vingut veïns i han hagut de fer tot el Ple per després poder parlar dos minuts. Per tant això ja és una prova de que, òbviament si ets independentista a Igualada ets ciutadà de primera, i si no, doncs no ho ets, o si simplement ets un veí que vols venir parlar del teu barri, doncs has d'aguantar tot el Ple. El què passa és que realment, vostè està, com el seu President Mas, al dictat de l'Assemblea Nacional Catalana, i no podia ser menys i tenia que convocar un Ple extraordinari, no sigui que li diguin que només ha fet una moció com tenia vostè previst fins aquest matí a la una del migdia. Dit això, els hi recordaré, amb la meva exposició, que vostès han practicat un adoctrinament sistemàtic amb el missatge de "Espanya ens roba", mentre el què robava era el Sr. Pujol i molts altres polítics en aquest país. Mentre vostès i la resta de partits, també els partits centralistes, PSOE, PP li tocaven les "palmes" quan convenia. Els lligams de Catalunya amb Espanya son molt anteriors a la Constitució, i anteriors, fins i tot, al 1714. Vostès han volgut confondre, manipulant la història de la Guerra de Successió amb una Guerra de Secessió. Rafael de Casanova va lluitar contra el setge borbònic a Barcelona, això és òbviament cert, però no per l'Estelada, que ni tan sols existia, ni per la Independència de Catalunya, concepte que ni tan sols existia al 1714. Ho va fer per la Dinastia dels Austries, per tant, com diu la història i com sap tothom que estigui una mica documentat, va ser una guerra per dos aspirants a governar el regne d'Espanya. El Dret a Decidir és un eufemisme per no dir el que Convergència i Unió no s'atreveix a dir, o com a mínim fins ara, la paraula Independència. Però jo també, i molts dels Catalans

tenim dret a decidir que no volem que una colla de polítics corruptes, mediocres i lladres, ens facin posar entre l'espasa i la paret, entre decidir per Catalunya o per Espanya com si fos coses diferents. Perquè una cosa és el que jo vull decidir i una altra cosa és el que vostès m'obliguin a mi a decidir. Deia Torras i Bages, considerat patriarca de la Nació Catalana, no com Pujol, que del que és patriarca és d'una banda de xoriços i lladres, que Espanya és un conjunt de pobles units per la providència, no per la Constitució ni pels polítics. D'altra banda, sabran vostès, que el que estan aportant avui aquí, és una farsa i un engany al poble, la consulta secessionista que vostès proposen està fora de la Llei. I per tant, vostès volen aprovar una cosa fora de la Llei sabent perfectament que els hi prohibiran, de la mateixa manera que si jo vaig d'aquí a Barcelona a 150 km/h. sé que em multaran perquè estic anant fora de la legalitat. Per tant, vostès saben perfectament que el que estan fent aquí és fer bullir l'olla i, realment, saben perfectament que no es podrà produir aquesta consulta perquè serà il·legal, amb la qual cosa ja veurem com canalitzen vostès tota la frustració d'aquesta gent independentista de debò que s'ha cregut que el dia 9 de novembre anirà a votar. Dic independentistes de debò, per no dit gent com la Nebrera o gent que s'ha pujat al carro del Partit Socialista, una vessant del Partit Socialista, sinó gent que realment ho ha sigut tota la vida. Preocupin vostès, com a govern d'una ciutat deprimida, els problemes reals de la gent on estan les grans empreses que havia de portar el Sr. Castells a Igualada. Això és el que la gent vol decidir, un lloc de treball i poder donar de menjar als seus fills i no les pantomimes i aventures polítiques creades per vostès per tapar la vergonyosa corrupció dels partits polítics. Per què una llei de Consultes, dit en aquesta forma, òbviament que nosaltres hi estem d'acord, al poble se li ha de consultar, a mi ja m'agradaria de Catalunya i Espanya tinguéssim una llei de consultes com a Suïssa que es pregunta per la Immigració, que es pregunta per la Sanitat, que es pregunta si volem que rescatin els bancs amb diners públics, això son una llei de Consultes, però el que estem aquí, ara intentant aprovar en aquesta moció, no és una llei de Consultes, és una llei en la que primer s'ha fet la Consulta i després s'ha fet la llei. Per això, el que vostès volen aprovar és una llei per intentar fer bullir l'olla, per fer una consulta totalment independentista que no té res a veure amb una llei de Consultes que sí que realment creiem que és necessària per la ciutadania, una llei de Consultes que s'hagués fet assossegada i una llei de Consultes en la que realment el poble es pugui expressar com vostès volen. Per tant, per a tot això expressat i per tot això dit, el nostre vot en aquesta moció serà contrari.

El Sr. Requesens, en el seu torn, manifesta que Igualada, la Ciutat, l'Ajuntament, s'ha manifestat reiteradament a favor de les llibertats de Catalunya. Recordem ja, des d'aquella consulta popular que es va organitzar amb molt d'èxit, i amb moltes altres qüestions com, per exemple aquí, aquest mateix Ple, quan es va fer l'adhesió a l'Associació de Municipis per la

Independència. Realment, en aquests darrers mesos, aquest Ple ha bategat al pas del País, no, amb mocions de suport en aquest procés. Si som on som és per la voluntat d'un poble que ha dit prou. I ha dit prou als atacs, als anorreaments, al menys teniment de l'Estat Espanyol. Milers, centenars de milers, de ciutadans han sortit al carrer, al 2012 a Barcelona, al 2013 a la Via Catalana, al 2014 amb aquesta V, multitudinàries, pacífiques, festives, serenes, fermes, sense por. I hem dit, i diem que volem votar, cada dia més ciutadans demanen fer-ho, ens en trobem que cada dia surten a les notícies personatges públics, fins i tot esportistes, persones que no tenen, en principi cap necessitat d'expressar-se políticament, però que, lògicament, deuen veure que això té una lògica absoluta de dret fonamental i s'expressen volen votar. Ara ja només queden uns pocs que s'enroquen, molts pocs queden que s'enroquen en aquest país que neguen aquest dret fonamental, i aquests pocs, aquí a Catalunya només treballen per impedir-ho. I com podem dir, com podem parlar de democràcia negant la voluntat de votar. S'emparen, com ens han dit aquí, en els dogmes, en aquests dogmes de la Constitució. Quan la legalitat serveix per impedir llibertats, ja no parlem de democràcia, o no recordem 40 anys de legalitat antidemocràtica. S'ha dit en aquest Ple que no existeix el Dret a l'Autodeterminació. No tan sols existeix, sinó que està recollit en el Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics i a la Carta de les Nacions Unides com a principis fonamentals dels Drets Humans. Per sobre de qualsevol legalitat hi ha uns drets fonamentals, hi ha la Democràcia, això és innegable. S'ha dit que es vol imposar també, es volen imposar unes idees, quan en aquest país, durant molt temps, hi ha hagut unes majories, molts, tots les hem acceptat. Si ara han canviat aquestes majories, doncs també s'han d'acceptar. Per tant, això és la Democràcia, respectant, evidentment, les minories i totes les posicions que es vulguin defensar, però una majoria aclaparadora no és una imposició, és, senzillament democràcia. Però, potser temin la sensació que algú té por, té por que ens expressem. El què avui votem en aquest Ple, realment és un dia d'importància, d'una transcendència important i és que volem donar suport a aquesta Llei de Consultes Populars no referendàries i de participació ciutadana que es va aprovar aquest passat divendres al Parlament de Catalunya amb una majoria, realment, aclaparadora: 106 Diputats a favor i 26 en contra, una legitimitat, crec, prou clara, una legitimitat política que ho explica, això. Una llei, a més, elevada pel Consell de Garanties Estatutàries que dóna empara legal a la Consulta sobre el futur de Catalunya. Certament, aquesta llei aprovada, també ha de servir per preguntar per altres elements d'actualitat, no només de l'organització territorial del nostre País, i es que, en aquests temps que estem, no es pot entendre un món, un país sense que els ciutadans s'expressin, a més a més, quan tenim mitjans per fer-ho de manera molt fàcil i eficient. Així, l'únic que estem demanant és el nostre dret a votar, a decidir el nostre propi futur, polític, econòmic i social del nostre propi marc legal parlamentari municipal. Volem garantir les llibertats individuals, col·lectives i democràtiques dels nostres conciutadans, volem garantir un Estat del benestar, sostenible i alliberar-nos, també, de les xacres de la corrupció. Volem combatre amb les nostres pròpies eines atur, pobresa, desigualtat. Volem votar el 9 de

novembre i comprometre'ns amb el resultat que surti. El què creiem Catalunya ha anat madurant en aquest dret a l'autodeterminació. Be, en fi, son molts els arguments i molt més que diuen, que diem, que volem votar aquest 9 de novembre i que les urnes siguin les que diguin de manera democràtica quin és el futur del nostre país.

El Sr. Miserachs pren el seu torn de paraula per dir que si en alguna cosa estaríem tots d'acord, tots, tots, els que estem aquí, els que estem a baix, és que en aquest temps estan passant moltes coses. I sense anar més lluny, en van passar unes quantes: ahir, una Diputada, al Congrés de Diputats, Sra. Rosa Díaz, deia, que "si no fuera porque nos mataban, Catalunya seria peor que en la época de ETA en Euskadi"; ahir, en un diari important, una Diputada de Madrid deia, apel·lant a la majoria nacionalista, independentista o sobiranista, els anomenava "la mayoría intimidatoria"; i ahir mateix, o abans d'ahir o la setmana passada, un Regidor de Lleida deia "assassins" a tota la gent que havia anat a la manifestació de la V; i la setmana passada, un partit polític important, que té un important paper a Espanya, a la seva delegació al Masnou, posava en la seva imatge tot d'instruments per assassinar dient quin d'aquests instruments era el més adequat per a fer entrar en raó al President de la Generalitat; i la setmana passada, un President d'Extremadura, el Sr. Monago, deia que tots els sobiranistes son "carn de psiquiatre", i que tenen el síndrome d'Estocolm; i la setmana passada, ve un Ministre que deia, sense cap mena d'empatx, "que si convé doncs podia suspendre l'Autonomia de Catalunya o s'apel·lava a la por, o si convé, es podien enviar tancs"; i un polític, la setmana passada, deia que tota la gent que havia anat a la V, la manifestació de la V, estaven adoctrinats sota un règim totalitari. Davant de tot aquest escenari, que passa? Doncs passen varies coses, una, molt representativa passava ahir a França: un dels principals diaris, dels més prestigiosos, en la seva editorial deia : "si les paraules Democràcia Espanyola eren un oximoron" es a dir, una contradicció, una cosa impossible. No seré jo qui ho digui ni ho desmenteixi, però en tot cas si que deixo constància de que un dels principals diaris francesos es preocupava d'aquest tema. I davant de tot aquest disbarat, què més?, davant de tot aquest disbarat, aquesta moció. Una moció que es presenta per 782 ajuntaments de 947, és a dir un 82% dels municipis de Catalunya presentaran aquesta moció, una moció que significa un recolzament al Govern, un recolzament al Parlament, un recolzament a la Llei, un recolzament a la Consulta i, sobretot, un recolzament a la Democràcia, una moció que representa una manera d'entendre la democràcia que es dir "votem", i una moció que significa una manera d'entendre el país, és a dir, civisme, educació i respecte. I una moció, que per sobre de tot, diu que la gent té dret a decidir el seu futur, i una moció que diu, que quan surten un milió i mig de persones al carrer és democràcia, que quan 106 Diputats de 135 voten a favor d'una llei, això és democràcia, que quan 782 municipis de 947 voten a favor

d'una moció, això és democràcia, i quan el 75 % de la població, resultant d'aquests municipis hauran votat, això és democràcia. Aquesta moció també vol dir, que, si el President d'Extremadura reclama el dret d'opinar sobre Catalunya, els catalans, encara més, tenim el dret a decidir el nostre futur; i que si el Ministre reclama el dret a opinar sobre la possible suspensió d'autonomia o enviar els tancs, Catalunya té dret a decidir. I aquesta moció diu que la legalitat no ho és tot; en nom de la legalitat s'han arribat a fer veritables disbarats; si fos per la legalitat, encara existiria l'època franquista, i encara existiria la pena de mort. La legalitat es canvia, i la realitat sempre va per darrera la legalitat. La Constitució Espanyola és posterior a la Generalitat, no solament perquè és del segle XIV, si no perquè la Generalitat, quan va convenir, mitjançant un Decret Llei del Govern Espanyol, es va instaurar. Per tant, quan convé la legalitat s'ha canviat, i la Constitució, quan ha convingut a Madrid o a Espanya, s'ha canviat per moltes coses. Per tant, la legalitat sempre anirà darrera de la voluntat democràtica. I aquesta moció, també vol dir, que una cosa és estar en minoria i una altra cosa és està discriminat. A Catalunya, cap persona, cap col·lectiu, cap partit polític pot estar discriminat per la seva opinió, per les seves tendències o per les seva raça, cap, ni una. Però hi ha partits polítics que estan en minoria, no estan discriminats, estan en minoria. I els partits en contra de la consulta, estan en minoria, no discriminats, estan en minoria. I aquesta moció també ho diu, que en un país normal, no hauríem de fer una moció com aquesta ni un Ple com aquest, i en un país normal, els ajuntaments no haurien de donar suport ni al seu Parlament ni al seu Govern, perquè es considera explícit. I una moció com aquesta diu que votar no ens ha de fer por, però sobretot, el que diu aquesta moció, és que estem a favor de la Consulta, estar a favor de la Consulta no vol dir estar a favor de la Independència, és estar a favor de la democràcia. Per tot això, per democràcia, per compromís, per civisme, per ètica, per estètica, per sentit de la llibertat i per Catalunya, Convergència i Unió no solament votarem a favor d'aquesta moció, sinó que quan toqui, esperem que sigui aviat, votarem a favor de la llibertat de Catalunya.

El Sr. Calbó demana intervenir més que res per fer alguna precisió molt ràpida, alguns conceptes que algú ens han atribuït paraules que nosaltres no hem dit, i per això qui m'ha sentit tenen clar que no hem dit el que el Sr. Requesens intentava atribuir-nos que dèiem, però diré algunes coses molt ràpidament. En el fons, vostès, i el discurs que vostès defensen volen contraposar dues legalitats, una suposada legalitat catalana i una suposada legalitat espanyola, i és que l'ordenament jurídic és únic, sols hi ha una legalitat al nostre país, i hi ha unes normes, en base a unes competències que aprova el Congrés de Diputats i del Senat, i hi ha unes normes en base a unes competències que aprova el Parlament de Catalunya. Per tant no hi ha dues legalitats contraposades, és fals, un altra de les fal·làcies que vostès plantegen, no és cert, si no que hi ha

un únic ordenament jurídic i que, per tant, hi ha una distribució de competències i les normes les ha d'aprovar aquell que té la competència per poder-les aprovar. I nosaltres, el plantejament que vostè es fa, clarament, no tenen la competència per a poder fer això. Dos, diuen "escolti, la legalitat es pot canviar", oi tant que es pot canviar la legalitat, a bodes em convides, però en un país democràtic es canvien amb els mecanismes que es preveuen en l'ordenament jurídic. No es fa, escolti, com jo no tinc la majoria per a canviar aquesta llei, m'invento un ordenament o m'invento la forma de canviar-la, que és el què vostès estan plantejant. Per tant, escolti, és evident, vostès tenen un camí clar, que vostès han renunciat, vostès podien plantejar una reforma constitucional, de la Constitució i canviar tot el model d'Estat, si volessin, i és un camí de reforma de les lleis, evidentment, però hi ha un petit detall, que vostès han de tenir la majoria de dos terços al Congrés per a poder-la impulsar, que la tenen? No. I com vostès són conscients que no la tenen, no opten per la via legal i democràtica, sinó comencen a inventar-se suposats altres ordenaments jurídics que vostès diuen que hi ha contraposats, etc. etc., i això no és democràcia. Perquè canviar les lleis al marge dels sistemes que la llei i la democràcia preveu per canviar-la és antidemocràtic, en una democràcia consolidada com és la nostra. I això és el què vostès estan prenent fer, perquè qui té por a les majories i minories?, o és que, més del 80% dels Diputats del Congrés va dir no a la sol·licitud de delegació de la competència de convocar un referèndum, això no és majoria? I és que aquests, dins d'aquest més, dins d'aquest més 80 % dels Diputats, la majoria dels Diputats catalans, la majoria de Diputats catalans van dir no a aquesta delegació. És que això no és una majoria? O és que vostès només invoquen la majoria quan guanyen i de les altres s'obliden? Això és majoria també. I ha hagut un missatge clar del Congrés de Diputats, majoritari i democràtic que vostès diuen "escolti, com que no hem donen la raó, doncs, escolti, vaig a fer una majoria" i després diuen que els minoritaris som nosaltres, no, no, no, els minoritaris vostès en el Congrés de Diputats són vostès, que és on resideix la sobirania de tot el conjunt de ciutadans espanyols. I miri, Sr. Miserachs, jo li tinc un apreci i un cert respecte intel·lectual, però ha anat al recurs fàcil, el recurs fàcil és començar a agafar 4 o 5 declaracions, que nosaltres també les podríem agafar de gent que fa sortides de to i que nosaltres no les compartim aquestes sortides de to. Però es preguntava, que passa a Catalunya? eh, després d'aquest reguitzell de declaracions interessades, evidentment, però jo li volia treure en sentit contrari, com aquells que deien que volien ocupar ports, i...., militars, etc. i què després, ràpidament, va sortir l'Assemblea dient no, no... ho han dit un dels nostres, però son nostres, no ho fem nostre, podíem anar així i explicar-ho també, però crec que això és un recurs fàcil. Però vostè feia una pregunta interessant, diu escolti, que passa en aquest país davant de tota aquesta situació? Jo li contestaré, a casa nostra, on un President de la Generalitat ha estat capaç d'enganyar a tots els catalans incomplint les seves obligacions fiscals durant més de 30 anys, i durant aquest temps, donar lliçons d'ètica i de moral a tota la resta de ciutadans, donant..., no, escolti es diu el President Pujol Sr. Alcalde, per si vostè no se n'ha assabentat, i és que ell ho

ha reconegut ell mateix, escolti, tenim un greu problema a casa nostra, perquè si una persona que fins ara ens pensàvem havia estat molt honorable ens adonem que el seu comportament poc ètic és absolutament reprovable, evidentment, que tenim un problema. I per tant, lliçons d'ètica i de democràcia, de segons qui, nosaltres no les acceptem.

El Sr. Requesens pren la paraula per dir que un senyor del PP d'aquestes qüestions, realment fa riure, però be, jo només voldria dir una qüestió, el cap del carrer, Sr. Calbó, està en el subjecte polític, i el subjecte polític que vostès defensen és Espanya, però el subjecte polític que defensa la majoria dels ciutadans de Catalunya és Catalunya, i aquest cap de carrer és on acaba la qüestió, i com que som, i creiem, ho som i així ho va declarar el Parlament al 2013, que som un subjecte polític, tenim la voluntat i volem votar, i aquí s'acaba la qüestió. Quan hi ha la majoria d'un poble que se sent com a subjecte polític que vol votar, així s'expressa i el dret a l'autodeterminació és això que explica i que és reconegut internacionalment. És així de senzill. Evidentment no ens posarem d'acord però, perquè el seu fil argumental acaba en aquest cap de carrer que és el subjecte polític que som Catalunya i que vostè no reconeix.

Sotmès l'assumpte a votació constituït el Ple de l'Ajuntament amb el quòrum de més d'un terç de membres, en votació ordinària i per majoria absoluta obtinguda per 18 vots a favor dels Grups Municipals de CIU, ERC-Rcat, GMS, i IC-EU i 3 vots en contra dels Grups Municipals del PP i de PxC del total de 21 Regidors, que de dret i fet componen la Corporació S'APROVA la moció no resolutiva en els seus termes.”

I no havent-t'hi més assumptes a tractar quan són les 20:45 hores l'Alcalde aixeca la sessió de la qual s'estén aquesta acta que signen l'Alcalde i el Secretari.

El Secretari

L'Alcalde